

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010721
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116010721.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Emílie Šípkovskej a Marty Krajčovičovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 09. februára 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Z. O., nar. XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom D., N. XX/XX,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce v inej veci,

sa uznáva za vinného, že

dňa 07.04.2015 podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci na M. F., kde po náležitom poučení, okrem iného o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, úmyselne uviedol nepravdy, že sa M. F. voči nemu dopustila podvodu tým, že si dňa 28.03.2015 od neho požičala v R. na Q. ulici XX, pred nočným klubom Q., sumu vo výške 3.500,- €, ktorú mu mala do 31.03.2015 vrátiť, ale podľa neho ho chcela podvodne oklamať a peniaze mu nevrátila, pričom predmetné trestné oznámenie podal s úmyslom vyvinúť tlak na M. F., aby mu vyplatila ním požadovanú sumu a zároveň zápisnicu z uvedeného trestného oznámenia použil ako dôkaz vo svoj prospech v konaní vedenom na expozitúre Západ Národnej protizločineckej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015, v ktorom je obvinený Z. O. stíhaný pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona,

teda

iného lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť mu jeho trestné stíhanie a čin spáchal z osobitného motívu - v úmysle zakryť iný trestný čin,

čím spáchal

zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.
s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší:

· výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.11.2016 sp. zn. 16T/96/2016, právoplatným dňa 07.11.2016, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch uložených rozsudkami Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015, a Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn. 7T/66/2016, právoplatným dňa 31.10.2016, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

· výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn. 7T/66/2016, právoplatného dňa 31.10.2016, s poukazom na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015

· výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaného Z. O., poškodenej M. F., ako aj svedkov Bc. A. S. a T. Z. a boli tiež oboznámené aj listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný Z. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nepopiera, že podal na poškodenú M. F. trestné oznámenie, ale vedel, že nebude za to stíhaná. Takisto jej nechcel privodiť žiadne problémy. Motiváciou na podanie trestného oznámenia bolo to, že poškodená mu sama povedala, že mu tých 3.500,00 € vráti. Boli to peniaze z toho vydierania, bral to tak, že tie peniaze mu je dlžná. Nepamätal si, či bol pri podaní trestného oznámenia riadne poučený o tom, že môže byť trestne stíhaný, keď krivo obviní niekoho iného. Bol rozčúlený, takže aj keď to podpísal, tak to určite nečítal. Avšak v minulosti bol už 3-krát stíhaný ako obvinený. Nebol si vedomý toho, že keď podá na niekoho trestné oznámenie, že ho budú orgány činné v trestnom konaní vypočúvať ako podozrivú osobu, resp. že ho budú stíhať. Skrátka si myslel, že keď sa mu poškodená ozve, aj mu vtedy písala, tak, že keď vyrovná ten dlh, tak sa to všetko vyrovná, čo jej povedal aj do telefónu, t.j. že mu vráti tých 3.500,00 €, rozídu sa a všetko bude v poriadku. Reálne mu teda poškodená nebola dlžná tých 3.500,00 €. V čase, keď podával trestné oznámenie, nemal vedomosť o tom, že mu hrozí trestné stíhanie za zločin vydierania. Po prečítaní svojej výpovede z prípravného konania zo dňa 28.01.2016 (podľa § 258 ods. 4 Tr. por.) uviedol, že trestné oznámenie dával preto, aby vykryl ich spor o tie peniaze. Na ďalšie otázky uviedol, že dôvod na vyplatenie tých peňazí bolo to, že sa tak dohodli. Tieto peniaze chcel použiť na zaplatenie svojich dlhov. V minulosti sa nestávalo, že by mu poškodená dávala takéto sumy.

Poškodená M. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala v podstate o celej genéze jej vzťahu k obžalovanému a o tom, ako od nej začal žiadať peniaze, resp. vydierať ju požadovaním finančných trestov, ktoré jej udeľoval. V tomto smere vypovedala zhodne tak, ako bola obžalovanému v inej trestnom konaní právoplatne vyslovená vina pre zločin vydierania podľa § 189 Tr. zák. (Okresný súd Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015). Popísala tiež aj viaceré prípady, kedy obžalovanému musela dať iné čiastky za to, že jej obžalovaný udelil finančné tresty. K predmetnej trestnej veci a k obžalobnému skutku uviedla, že suma 3.500,00 € bol finančný trest od obžalovaného za to, že sa k nemu nevhodne správala, že ho ponížila tým, že sa rozprávala s jeho kamarátmi. Chcel od nej preto tieto peniaze. Nebol to ani dar, ani pôžička, bol za tým trest, ktorý jej udelil. Ohľadom tejto sumy robil na ňu nátlak tak, že jej vypisoval

a myslela, že spolu aj telefonovali. Hovoril jej, že bude lepšie, keď nejakou formou peniaze zoženie, nezaujímalo ho akou, a povedal jej, že môže zle skončiť. Začal do toho dávať aj jej rodinu. Tie peniaze mu ale nevyplatila. V období, keď požadoval tieto peniaze, bolo to niekedy koncom marca, tak už to nezvládala. Zdôverila sa kamarátke s tým, že jej vyrozprávala príbeh, čo sa jej stalo, že nevie, čo a ako ďalej. Myslela, že v ten deň navštívila aj psychologičku, od ktorej potrebovala poradiť, ako sa dostať z tej situácie. Kamarátka jej povedala, aby si zrušila číslo, aby išla k nej bývať, že nemôže byť sama doma. Všetko nahlásila na polícii a odvtedy sa nezdržiavala vo svojom byte. I keď telefónne číslo sa zrušilo, internetová komunikácia fungovala. Obžalovaný jej vypisoval, ona mu zo začiatku nepísala. Bolo to cez aplikáciu WhatsApp. Zo začiatku to boli správy, že všetko ľutuje, čo spravil, že ho to mrzí. Naďalej ho ignorovala tak, že neodpisovala. Takže sa tie správy stupňovali do agresivity, že sa jej vyhrážal tým, že príde o robotu, že príde k nej do práce a porozpráva veci, aby ju mohli vyhodiť s tým, že potom v jej práci aj bol. Poslal jej fotky pred prácou ako sa odfotil. Myslela, že vtedy komunikoval s manažérkou, ktorej povedal, že mu dlhuje peniaze, čo nebola pravda. To bol len ten finančný trest, ktorý si obžalovaný vymyslel. Povedal jej, že má vypnutý telefón, že sa so mnou nemôže spojiť, povedal jej aj o tom, že sa postará o to, aby ju vyhodili z práce. Potom jej napísal, že bol v robote, ešte tam povedal v práci manažérke, že na ňu podal trestné oznámenie. Keď odišiel z práce, stále jej vypisoval, že tam bol, že nech si ho neželá a aby s ním začala komunikovať. Myslela, že potom jej poslal dve fotky trestného oznámenia. Bolo to čitateľné s tým, že na tom papieri mal položenú ruku. Takže jej odfotil jednu stranu. Boli to dve fotky, ale druhú stranu nevidela. Povedal, aby s ním začala v súvislosti s týmto trestným oznámením komunikovať, lebo zle dopadne. Chcel na ňu vyvinúť tlak, aby sa zľakla toho trestného oznámenia, aby mu tie peniaze dala, resp. aby mu poslala tých 3500,00 € ako finančný trest. Nasledovné dni prebiehali tak, že spolu komunikovali, vypisoval jej, chcel sa s ňou stretnúť s tým, že jej hovoril, že ako na ňu podal to trestné oznámenie, že ho vie stiahnuť, pokiaľ mu pošle tie peniaze, prípadne aspoň polovicu z nich. Bála sa. Napísala mu, že teda dobre, že sa stretnú. Nakoniec sa ale nestretli s tým, že v telefonáte jej povedal, že či si praje to, aby prišli policajti za ňou do práce na základe toho trestného oznámenia. Chcel po nej, aby keď prídu policajti, aby im povedala, že tie peniaze mu vrátila, čo mu nevrátila. Teda, že mala klamať. Podotkla však, že mu nemala čo vrátiť. S tým, že obžalovaný by povedal to isté, že peniaze mu vrátila a že oni sa už potom dohodnú, že len aby si nerobila zle, aby to trestné oznámenie mohol stiahnuť. Ona s tým ale nesúhlasila a už vtedy mu do telefónu povedala, že policajtom povie pravdu, že peniaze mu žiadne nedlhuje a povie im, ako to bolo. Obžalovanému sa to nepáčilo, bol agresívny. Povedal niečo v tom zmysle, že si urobí zle. Na otázku, či je pravdou, že si od obžalovaného požičala sumu 3500,00 €, pričom ho chcela podvodne oklamať, odpovedala, že to pravda nie je. Doplnila, že v ten večer dňa 28.03.2015, čo bola v Trnave, mala v peňaženke asi 10,00 € s tým, že si vybrala peniaze na taxík a išla vtedy domov. Obžalovaný jej žiadne peniaze vtedy nedával. V tom nočnom klube bola vtedy s obžalovaným a jeho dvomi kamarátmi. Spresnila, že obžalovaný jej povedal, že na ňu podal trestné oznámenie, pretože s ním nekomunikovala a vyžadoval preto od nej tie peniaze. Poslal jej len prvú stranu, z ktorej si prečítala svoje osobné údaje. Bolo jej zrejmé, že trestné oznámenie je podané na ňu. Boli tam len jej údaje. Myslela, že to bolo podávané v Hlohovci. To trestné oznámenie bolo na ňu podané preto, že obžalovaný jej požičal sumu 3500,00 €, ktoré mu nevrátila. Po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania ohľadom druhej strany trestného oznámenia uviedla, že už si to presne nepamätá. Mohlo to byť aj tak, ako to bolo prečítané. Možno, že jej poslal druhú stranu v tej časti, kde boli podpisy policajtov. Obžalovaný sa jej aj vyhrážal, že na ňu podá trestné oznámenie. Povedal jej aj, že má svedkov, že jej tie peniaze dal. Povedal jej aj niečo v tom zmysle, že „vie predísť ten zákon“. Uviedol jej aj to, že v prípade aspoň čiastočného zaplatenia sa bude snažiť zastaviť to trestné stíhanie.

Svedok Bc. A. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že začiatkom apríla 2015 sa na OO PZ Hlohovec osobne dostavil obžalovaný Z. O. a osobne podal trestné oznámenie, v tom čase kvalifikované ako podozrenie zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 Tr. zák. Obžalovaný bol vypočutý na zápisnicu o trestnom oznámení, v ktorej uviedol, že na konci roka 2014 sa zoznámil s pani F. z C., s ktorou sa zoznámil na Pokeci. Uviedol, že sa párkrát stretávali. S. F. v tom čase pracovala v nejakej pobočke banky. Názov banky si nepamätal. Myslel si však, že to bolo v S. v Bratislave. Ako sa spolu stretávali, tak ho pani F. požiadala o finančnú pôžičku asi jeden alebo dvakrát v celkovej výške okolo 3500,00 €. Táto finančná čiastka bola po dohode vrátená naspäť obžalovanému v dohodnutom termíne. Potom začiatkom roka 2015 opätovne pani F. požičal čiastku 3500,00 € s tým, že túto finančnú čiastku potrebovala na splatenie nejakej pôžičky, úveru. K odovzdaniu finančnej čiastky malo prísť pred diskotékou Relax v Trnave. Dátum, kedy malo prísť k odovzdaniu tejto finančnej čiastky, si nepamätal. Obžalovaný uviedol, že spisovali nejaký doklad o tejto pôžičke, avšak v čase prijatia trestného oznámenia tento nepredložil. Potom obžalovaný spomínal, že tam bol dátum nejaký na vrátenie tej pôžičky, pričom po dohodnutom

termíne mal poškodenú viackrát telefonicky kontaktovať, a aj osobne v mieste jej bydliska na Q. ulici v Bratislave, ako aj v jej práci. Telefonicky v jej práci zistil, že pani F., čerpá dlhšiu dovolenku. Spomínal, že sa s ňou viackrát telefonicky pokúšal spojiť, ale číslo bolo vypnuté. Z tohto dôvodu obžalovaný nadobudol presvedčenie, že sa mu pani F. úmyselne vyhýba a túto pôžičku vo výške 3500,00 € mu nechce vrátiť v dohodnutom termíne. Vzhľadom k výške pôžičky išlo preto o podozrenie z prečinu podvodu a obžalovaný bol preto upovedomený, že trestné oznámenie bude odstúpené na Odbor kriminálnej polície do Trnavy ako podozrenie z prečinu podvodu § 221 Tr. zák., nakoľko príslušný v danej veci už bol vyšetrovateľ. Svedok po nahliadnutí do overenej kópie trestného oznámenia zo dňa 07.04.2015 (na č.l. 195-196 spisu) potvrdil, že ide o to trestné oznámenie, ktoré s obžalovaným spisoval. Doplnil, že zákonné poučenia uvedené v zápisnici o podaní trestného oznámenia boli obžalovanému dané na prečítanie. Na otázky procesných strán svedok odpovedal, že väčšinu vecí vypovedal do zápisnice obžalovaný sám, pričom mu dával len pár doplňujúcich otázok. Obžalovaný aj zápisnicu podpísal. Vzhľadom k odstupu času si nespomenul na meno poškodenej (na hlavnom pojednávaní uvádzal dve iné mená), pričom mu bola prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, kde uviedol, že malo ísť o M. F.. Pri hodnotení skutku vychádzal z toho, čo do zápisnice uviedol sám obžalovaný, že teda požičal poškodenej peniaze, ktoré mu v dohodnutom termíne nevrátila. Obžalovaný mu uviedol, že sa dohodli na týchto podmienkach s tým, že finančná pôžička bola požičaná na nejakú určitú dobu. Vyhodnotil to tak, že poškodená sa vyhýbala vráteniu peňazí.

Svedkyňa T. Z. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, nakoľko je družkou obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy: podnet na trestné stíhanie (č.l. 1), uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 (č.l. 108), uznesenie o vznesení obvinenia vo veci pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 (č.l. 109-112), uznesenie OP Bratislava III o zamietnutí sťažnosti obžalovaného voči uzneseniu o vznesení obvinenia vo veci pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 (č.l. 113-115), zápisnica o výsluchu obžalovaného v postavení obvineného vo veci pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 14.04.2015 (č.l. 116-123) aj s prílohou (č.l. 124), zápisnica o výsluchu obžalovaného v postavení obvineného vo veci pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 zo dňa 15.04.2015 (č.l. 125-133) aj s prílohou (č.l. 134-135), odstúpenie trestného oznámenia zo dňa 07.04.2015 s prílohami - trestným oznámením a jeho prílohami (č.l. 194-199), uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia (č.l. 200-201), sťažnosť obžalovaného voči uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia (č.l. 202-205) a uznesenie OP Trnava o zamietnutí sťažnosti obžalovaného voči uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia (č.l. 206-208). Zároveň bol v tejto súvislosti aj oboznámený podstatný obsah spisu OS Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015.

Zároveň v zmysle návrhu prokurátora v podanej obžalobe nebolo možné oboznámiť aj prepisy hovorov z inej trestnej veci vedenej proti obžalovanému Z. O. (č.l. 67-106), pretože nebolo možné ich použiť ako dôkaz v predmetnej trestnej veci, nakoľko podnet na trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci bol daný až 09.07.2015, teda v tento deň možno mať za to, že bol zistený trestný čin príslušným orgánom činným v trestnom konaní, a teda neboli splnené podmienky uvedené v § 115 ods. 7 Tr. por.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo nasledovné:

V konaní vedenom pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015 sa voči obžalovanému viedlo trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. poškodenej M. F., ktoré neskôr skončilo právoplatným uznaním viny obžalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015. V rámci tohto konania po vznesení obvinenia predložila v priebehu výsluchu obžalovaného už v procesnom postavení obvineného dňa 14.04.2015 jeho obhajkyňa A.. C. N. (za stálej prítomnosti obžalovaného) orgánom činným v trestnom konaní zápisnicu o trestnom oznámení, ktorá je predmetom tejto trestnej veci. Obžalovaný po predložení trestného oznámenia (predložená kópia je na č.l. 124) vypovedal, že poškodená mu dlhovala peniaze, resp. svoju obranu voči obvineniu za vydieranie staval na tomto údajnom dlhu poškodenej, resp. aj na iných dlhoch, ktoré uvádzal. Aj na ďalšom výsluchu dňa 15.04.2015 predložila obhajkyňa JUDr. Barbora Šruteková (za stálej prítomnosti obžalovaného) tiež dva listy rukou písané, o ktorých obžalovaný prehlásil, že sa jedná o listy, ktoré predložil pri podaní trestného oznámenia (č.l. 134-135). Z ich obsahu vyplynulo, že poškodená mu dňa 31.03.2015 údajne nevrátila sumu 3.500,00 €, ktorú jej požičal už dňa 27.03.2015. Skutočnosti popísané v týchto listoch sú v priamom

rozpore zo zisteným skutkovým stavom v rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015, ako aj s výpoveďou poškodenej M. F..

Ďalej bolo obžalovaným podané trestné oznámenie už dňa 07.04.2015 postúpené na OR PZ v Trnave, odbor kriminálnej polície, a to s poukazom na vecnú príslušnosť. Postúpené boli v prílohe aj spomenuté dva listy rukou písané, ktoré priložil k trestnému oznámeniu (č.l. 198-199).

Zo zápisnice o trestnom oznámení spísanej dňa 07.04.2015 na OO PZ Hlohovec bolo zrejmé, že trestné oznámenie podal obžalovaný Z. O. na poškodenú M. F. s tým, že v zápisnici sú riadne uvedené poučenia, okrem iných aj podľa § 62 ods. 2 Tr. por., teda aj o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zák., pričom obžalovaný svojím podpisom na zápisnici prehlásil, že bol riadne poučený v zmysle zákonného poučenia, ktorému v plnej miere porozumel, a zápisnicu po jej prečítaní na znak súhlasu s jej obsahom podpísal. V zápisnici uviedol, že sa domnieva, že poškodená sa voči nemu dopustila podvodu tak, že mu nevrátila finančnú čiastku 3.500,00 €, ktorú jej riadne požičal. Dodal následne, že poškodená ho chcela podvodne oklamať a pôžičku mu nevrátiť. Konkrétne z obsahu trestného oznámenia bolo možné vyvodiť skutkový stav tak, že dňa 28.03.2015 si od neho poškodená M. F. požičala v Trnave na Q. ulici XX, pred nočným klubom Q., sumu vo výške 3.500,- €, ktorú mu mala do 31.03.2015 vrátiť, ale podľa neho ho chcela podvodne oklamať a peniaze mu nevrátila. Obžalovaný tiež uviedol, že zmluvu o pôžičke doloží do spisu dodatočne, nakoľko ju nevedel nájsť. Obžalovaný si tiež prevzal zápisnicu o trestnom oznámení.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Trnave, odboru kriminálnej polície zo dňa 12.05.2015, ČVS: ORP-595/4-VYS-TT-2015, bolo trestné oznámenie obžalovaného odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. Sťažnosť obžalovaného voči tomuto uzneseniu bola zamietnutá ako nedôvodná prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava uznesením zo dňa 26.06.2015 pod sp. zn. 1Pn 676/15.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, ako aj vo výrokovej časti tohto rozsudku, bez jeho narušenia či zmeny právnej kvalifikácie, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný Z.o.

X. sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že skutok sa nestal, prípadne že ide o pokračovanie v zločine vydierania, pre ktorý bol už odsúdený v inej trestnej veci, pričom namietal aj kvalifikovanú skutkovú podstatu stíhaného trestného činu. Tiež sa bránil tvrdením, že pri podávaní trestného oznámenia ci nečítal zákonné poučenia s tým, že tie si nečíta nikdy.

Prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Je potrebné vyhodnotiť samotnú výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní ako značne rozporuplnú, keďže sám nevedel jednoznačne vysvetliť, na akom základe požadoval od poškodenej finančné prostriedky vo výške 3.500,00 €. Sám obžalovaný uviedol na jednej strane to, že sama poškodená mu povedala, že mu tých 3.500,00 € vráti, pričom to boli peniaze z toho vydierania (čo sám priznal a vyplynulo to ostatne aj z výpovede poškodenej M. F., ako aj zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/253/2015) a on to bral tak, že tie peniaze mu je dlžná. Obžalovaný tiež uviedol, že reálne mu poškodená nebola dlžná tých 3.500,00 € (!). Takéto vyjadrenie obžalovaného však vôbec nekorešponduje s tým, čo sám uviedol do trestného oznámenia, t.j. že peniaze v tejto výške poškodenej požičal a o tieto peniaze ho mala poškodená podvodne oklamať. Faktom je a bolo to jednoznačne preukázané, že obžalovaný na finančné prostriedky vo výške 3.500,00 € od poškodenej nemal žiaden legálny nárok, čo nepriamo aj sám priznal (!).

Ak ide o prezentovanú obranu obžalovaného, naplnenie objektívnej stránky stíhaného trestného činu bolo riadnym spôsobom preukázané, a preto nemohlo ísť o pokračovanie vo vydieraní, resp. o ďalší

čiasťkový útok zločinu vydierania, za ktorý bol už odsúdený. To, že popri zločine vydierania, pre ktorý bola obžalovanému vyslovená vina, spáchal obžalovaný aj tento stíhaný trestný čin, bolo zohľadnené v rámci zásad na ukládanie trestov použitím ustanovení o súhrnnom treste. Súhrnný trest totiž nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o jeho všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Taktiež skutočnosti popísané v trestnom oznámení, ktoré obžalovaný na poškodenú podal, jednoznačne naplňali skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky, pričom podľa ods. 2 sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.), pričom z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že na žiadne peniaze od poškodenej nemal obžalovaný legálny nárok. Sám obžalovaný v trestnom oznámení uviedol, že poškodená ho podviedla o 3.500,00 €. V neposlednom rade z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je bezvýznamné, či lživivo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či došlo k jej odsúdeniu, prípadne že príslušný orgán prípravného konania vec odložil, pretože krivému obvineniu neuveril. Napokon aj to, že obžalovaný si nečítal (podľa vlastnej výpovede) poučenia v zápisnici uvedené, ho nemôžu zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti. Možnosť na prečítanie mu daná bola, svojím podpisom na zápisnici zároveň sám potvrdil, že sa oboznámil s poučeniami v nej uvedenými a že si prečítal túto zápisnicu, navyiac prevzal aj jej kópiu, ktorú následne odfotoval a zaslal poškodenej. Preto ak by sme akceptovali tvrdenia obžalovaného o tom, že si nečítal poučenia a nevedel, že môže niekoho krivo (lživivo) obviniť, tak tento trestný čin by stratil svoje opodstatnenie, pretože každý by mohol tvrdiť to, čo tvrdil obžalovaný, a mal by byť preto oslobodený? Takýto záver je neakceptovateľný. Ak ide o osobitný motív - v úmysle zakryť iný trestný čin, tak bolo preukázané, že obžalovaný predmetné trestné oznámenie použil v konaní, ktoré sa voči nemu viedlo pre zločin vydierania (poškodenej), pričom aj na tomto trestnom oznámení (a jeho prílohách) staval svoju obranu a deklaroval v danom čase, že poškodenú nevydieral, ale naopak ona sama mu dlžila peniaze, resp. tieto mu nevrátila, a preto ich chcel po nej späť. Z tohto pohľadu bolo jeho jednoznačným úmyslom to, aby v čase, keď mu bolo vznesené obvinenie pre vydieranie, zakryl, že poškodenú sám vydieral o peniaze, ktoré mu preto dala, resp. týmto spôsobom na ňu pôsobil v úmysle získať majetkový prospech. Toto bolo aj skutočným dôvodom (motívom) podania trestného oznámenia - vymôcť od nej plnenie, na ktoré nemal žiaden nárok a zakryť tak, že ju vlastne o tie peniaze vydieral. Nepriamo je taktiež možné vychádzať z hľadiska týchto záverov aj zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015, ktorá hovorí o tom, že obžalovaný požadoval od poškodenej okrem iných aj (poslednú) sumu 3.500,00 €, ktorú mu však už nevyplatila.

Z ďalších na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov vyplynuli rovnako skutkové závery tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to bez najmenších pochybností. Najmä sama poškodená svojou spontánnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní obžalovaného usvedčila z konania, ktoré sa mu kládlo obžalobou za vinu. Všetky ostatné obhajobné tvrdenia obžalovaného, ktoré pred súdom predniesol aj v rámci záverečnej reči, boli z pohľadu jeho viny a trestnoprávnej zodpovednosti úplne irelevantné a z pohľadu jeho obrany aj nelogické.

Z rozboru skutkovej podstaty trestného činu - zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. vyplýva, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane riadnej činnosti orgánov verejnej moci a záujem na ochrane občanov pred lživými útokmi na ich práva, slobodu a česť. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva lživom obvinení inej osoby z trestného činu v úmysle privodiť jej trestné stíhanie. Obvinenie spočíva v konaní páchatel'a, ktorým dáva podnet na trestné stíhanie nevinnnej osoby. Forma tohto oznámenia nie je rozhodujúca (ústna, písomná a pod.). Takéto oznámenie nemusí byť urobené len niektorému z orgánov činných v trestnom konaní, ale aj iným orgánom, resp. osobám, pokiaľ páchatel' koná so zámerom, aby sa oznámenie dostalo do rúk orgánov činných v trestnom konaní a stalo sa potom podnetom na trestné stíhanie nevinnnej osoby. Znaky tohto trestného činu naplňa aj lživé obvinenie urobené už uplatňovaním vlastnej obhajoby v trestnom konaní. Z hľadiska posúdenia činu je bezvýznamné, že páchatel' svoje oznámenie, ktorým iného lživivo obvinil z trestného činu, urobil na dotaz orgánu trestného konania, ktorý vo veci vykonával vyšetrovanie. Lživým obvinením treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal. Krivé obvinenie iného z trestného činu musí smerovať voči konkrétnej osobe. Meno tejto osoby nemusí byť uvedené, stačí, ak je osoba individualizovaná uvedením takých okolností, na základe ktorých možno spoľahlivo usúdiť, o ktorú osobu ide. Krivé obvinenie môže smerovať aj

voči viacerým osobám. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a stačí, ak iného ľživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu je bezvýznamné, či ľživo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či došlo k jej odsúdeniu, prípadne že príslušný orgán prípravného konania vec odložil, keď krivému obvineniu neuveril. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15). Pokiaľ ide o kvalifikačný znak - z osobitného motívu podľa § 140 písm. c/ Tr. zák. v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin, tak ide o prípady, keď osobitný motív na spáchanie trestnej činnosti súvisí so spáchaním alebo páchaním iného trestného činu. Môže ísť napríklad o usmrtenie osoby, ktorá spáchala vraždu na objednávku, podpálenie obchodu v snahe zakryť trestný čin sprenevery, podplácanie verejného činiteľa s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu pre iný trestný čin, skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie v snahe zakryť alebo uľahčiť trestný čin skrátenia dane a poistného, šírenie poplašnej správy v snahe uľahčiť si krádež v obchode a pod.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný Z. O. iného (M. F.) ľživo obvinil z trestného činu (podvodu) v úmysle privodiť mu jeho trestné stíhanie a čin spáchal z osobitného motívu - v úmysle zakryť iný trestný čin (vydieranie poškodenej vyšetrovanej v inej trestnej veci), a preto ho súd uznal vinným zo spáchania zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., keď boli naplnené znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede samotného obžalovaného.

Na strane obžalovaného Z. O. neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výrok o treste ***

V súvislosti s výrokom o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: správa o povesti od Z. D. (č.l. 252), register priestupkov (č.l. 253-254), správy na obžalovaného (č.l. 255-258), hodnotenie z ústavu na výkon trestu (č.l. 261), register priestupkov (č.l. 309-310), lustrácia (STA z č.l. 312), odpis RT (č.l. 313), podstatný obsah spisu OS Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/66/2016 a podstatný obsah spisu OS Piešťany sp. zn. 16T/96/2016.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

Z miesta bydliska bol obžalovaný hodnotený nie úplne kladne, resp. Z. D. oznámilo, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. b/ Zák. č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov, kedy jeho pes plemena americký pitbull teriér dňa 03.07.2014 uhrýzol inú osobu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 80,00 €, ktorú do dňa 03.02.2016 nezaplatil. Z ďalších správ od ÚPSVaR a Sociálnej poisťovne vyplynulo, že pred výkonom trestu bol dobrovoľne nezamestnaný a v minulosti bol opakovane vedený na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak po väčšinou bol z evidencie vyradovaný pre nespokuprácu s úradom práce. Naposledy bol riadne zamestnaný od 05.03.2010 do 14.12.2012 v spol. Bekaert D.. Ústavom na výkon trestu bol ku dňu 15.03.2016 hodnotený kladne. Priestupkovo bol postihovaný v minulosti ešte dvakrát, a to za priestupok proti verejnému poriadku spáchaný dňa 11.11.2016 (blokovanou pokutou vo výške 10,00 €) a v správnom konaní DI Hlohovec pokutou vo výške 500,00 € a zákazom činnosti do 28.01.2016 za porušenie pravidiel cestnej premávky (povinností vodiča podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 8/2009 Z.z.). Iné trestné konania okrem na hlavnom pojednávaní oboznamovaných sa voči nemu aktuálne na súdoch v SR nevedli. Pokiaľ ide o register trestov, tak z odpisu bolo zrejmé, že v minulosti bol opakovane súdne trestaný (má 7 záznamov, ak prirátame aj odsúdenie Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 7T/66/2016, ktorá vec už bola právoplatne skončená), a to aj pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. rozhodnutím Mestského súdu v Brne zo dňa 12.06.2002 sp. zn. 5T/109/2002, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 33 mesiacov a trest vyhostenia na 8 rokov. Taktiež ešte predtým bol uznaný za vinného z majetkovej trestnej činnosti

(krádež a iné podľa starého Tr. zák. č. 140/1961 Zb. rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 05.02.1998 sp. zn. 2T/159/97), za čo mu bol uložený tiež nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky do I. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 29.02.2000 a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Odsúdenie ako také však zahladené doteraz nemá a súd naňho mohol v tomto konaní prihliadať. Ako v poradí prvé a štvrté odsúdenie má v registri trestov evidované podmiennečné odsúdenia rovnako aj pre majetkovú trestnú činnosť, ktoré odsúdenia majú už účinky, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Zároveň bol odsúdený aj v trestných veciach Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 16T/96/2016 (pre prečin hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1 Tr. zák., pričom išlo o v podstate typovo totožný trestný čin ako v prípade vydierania poškodenej, pričom odsúdený ho páchal v približne rovnakom období ako v prípade vydierania poškodenej), Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7T/66/2016 (pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.) a Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 3T/253/2015 (pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.), ktoré súd musel nutne zohľadniť v rámci ukladaného súhrnného trestu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov, pričom išlo síce o odsúdenia z dávnejšej minulosti, avšak rovnako majetkového a násilného charakteru ako v prejednávanej veci, resp. aj vo veciach, vo vzťahu ku ktorým došlo k uloženiu súhrnného trestu, ktorý sa v zmysle zásad na ukladanie trestov ukladá za všetky trestné činy, za ktoré by sa inak v spoločnom konaní ukladal úhrnný trest), ako aj k tomu, že mu bolo nutné uložiť len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zák., dospel k záveru, že obžalovanému Martinovi O. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov (t.j. v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností a použitie asperačnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. v sadzbe od 6 rokov do 13 rokov 4 mesiace, nakoľko u neho zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako potrebné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Z hľadiska zásad na ukladanie trestov súd zistil z vykonaného dokazovania splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/96/2016, Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/66/2016 a Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/253/2015, resp. vo vzťahu k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.11.2016 sp. zn. 16T/96/2016, právoplatným dňa 07.11.2016, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch uložených rozsudkami Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015, a Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn. 7T/66/2016, právoplatným dňa 31.10.2016, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ďalej vo vzťahu k výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.10.2016 sp. zn. 7T/66/2016, právoplatného dňa 31.10.2016, s poukazom na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015, ako aj k vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.11.2015 sp. zn. 3T/253/2015, právoplatným dňa 20.11.2015, a preto spolu s uložením súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. tieto výroky (výroky vo veciach pod sp. zn. 7T/66/2016 a 3T/253/2015 preto, že zrušením výroku vo veci pod sp. zn. 16T/96/2016 ako keby „obživilí“), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest (za

všetky trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal) podľa názoru súdu zabezpečí v prípade obžalovaného najmä ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať tiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný.

Súd zároveň ani nezistil splnenie podmienok na uloženie ďalšieho (sekundárneho) trestu pre obžalovaného či ochranného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.